

Weet wat je meet

M. P. H. M. Kobussen

Published online: 24 March 2016
© Bohn Stafleu van Loghum 2016

Wetenschappelijke instrumenten vragen een betrouwbaarheid en validiteit die een kritische toets kunnen doorstaan. In dit nummer worden enkele instrumenten en methodieken tegen het licht gehouden.

Echter, de vraag stelt zich of we door te meten ook echt zeker weten of het kind zich goed volgens de norm ontwikkelt en goed opgroeit?

'Preventie levert veel op' is de slogan in de jeugdgezondheidszorg. Dus als in dit nummer van het tijdschrift uniform signaleren van taalachterstanden wordt uitgelegd, weten de professionals hoe te werken. En door het meten van de bloeddruk kennen we de bloeddrukwaardes. Maar wat zegt dit allemaal?

Door te meten, weten we als professionals nog niet wat we daarna kunnen doen. Oftewel: welke persoonlijke doelen zijn het best passend voor het kind en welke interventies zijn adequaat om in te zetten?

Wordt de prestatiedruk niet overdreven anno 2016? De schoolprogramma's zijn zo ingericht dat kleuters al op te jonge leeftijd veel moeten leren en kunnen om aan de normen te voldoen. De kleuterlesmethodes waar men vanuit het schoolbestuur verplicht mee dient te werken, zijn te veel op taal en rekenen gericht en niet meer op spelen. Leerkrachten vinden dat er te veel testmomenten zijn waar de kinderen aan moeten deelnemen.

Een goed evenwicht vinden tussen meten en weten en wat we daarmee moeten doen heeft onze jeugdverpleegkundige collega Ingrid Staal in de verdediging

van haar proefschrift (februari 2016) laten zien. Haar onderzoek '*Early detection of parenting and developmental problems in young children; a structured dialogue with parents*' heeft laten zien dat meten in dialoog met ouders bij jonge kinderen werkt. Als met behulp van de SPARK het gesprek met ouders wordt gevoerd, wordt de vroegsignalering van opvoed- en opgroei-problemen verbeterd.

Het preventieve huisbezoek door de jeugdverpleegkundige wordt steeds meer wegbezuinigd en er moeten lijstjes, soms zelfs telefonisch, worden afgenomen om de problematiek van jonge kinderen in kaart te brengen ('alleen meten'). Het onderzoek van Ingrid Staal laat zien dat het brengen van een huisbezoek op de leeftijd van 18 maanden met de SPARK meerwaarde heeft ten opzichte van een consultatiebureaubezoek met de SPARK en veel meer waarde heeft dan de care-as-usual van alleen een consultatiebureaubezoek rond die leeftijd.

Dus 'alleen meten' is geen optie om de gezondheid en opgroeikansen van jonge kinderen te verbeteren. Juist in het gesprek met u als jeugdgezondheidszorg-er en met de leerkracht over de ontwikkelingen van het jonge kind met ouders liggen de kansen en vrijheden van de professionals. Zij wegen vanuit hun professionele deskundigheid de mate van problematiek, duiden de vorderingen van het kind en bespreken de belasting voor ouders en kinderen. Zij geven dan een adequaat handelingsadvies en zetten interventies in. Zo ontstaat een best passend ontwikkeldoel voor ieder kind.

Als u lezend de artikelen met deze weging in ogen-schouw neemt en toepast bent u een professional! Veel leesplezier.

Margot Kobussen

M. P. H. M. Kobussen (✉)
Avans+
Breda, Nederland
e-mail: m.kobussen@icloud.com